

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010787
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010787.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2016 odvolanie obžalovaného B. R. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 29.06.2016, sp. zn. 1T/173/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému B. R., nar. XX.XX.XXXX u k l a d á podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), j), l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 160,- (stošesťdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, sa mu u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. u k l a d á sa mu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom v spojení s opravným uznesením z 26.08.2016 sp. zn. 1T/173/2015 bol obžalovaný B. R. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia.

Za to mu bol uložený peňažný trest vo výške 160,- Eur, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac (§ 57 ods. 3 Tr. zák.) a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré smerovalo proti výroku o vine ako aj treste. V dôvodoch v podstate argumentoval tým, že uznanie viny a uloženie trestu súdom prvého stupňa bolo prevedené bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obžalovaného tak, ako to majú na mysli základné zásady trestného konania ustanovenia § 2 Tr. por. Pokiaľ napáda výrok o vine a treste, tak to robí predovšetkým v snahe zdvorilo apelovať na korekciu samotného spôsobu skončenia trestného konania, uloženia trestu a alternatívny spôsob skončenia trestného stíhania s tým, že sa snažil splniť všetky podmienky pre podmienené zastavenie trestného stíhania podľa § 216 Tr. por.

V ďalšom poukázal na to, že je bezúhonnou osobou, disciplinovaným a zodpovedným vodičom a študentom na Žilinskej univerzite a aktívny darca krvi. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že z

jeho strany išlo o skratové a neuvážené konanie, má za to, že sú splnené podmienky na postup podľa § 216 Tr. por. a tiež použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. resp. ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o upustení od potrestania.

Ďalej poukázal, že rozsudok, ktorý bol vyhlásený, nie je totožný s tým, ktorý bol neskôr vyhotovený, a to v ustanoveniach § 57 ods. 2, 3 Tr. zák. a tento nezákonný a protiústavný postup je dôvodom na zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa, nakoľko odstránenie tohto pochybenia odvolacím súdom by zrejme znamenalo zásah do práva obžalovaného na dvojinštančný postup, a teda do práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces.

V závere konštatoval, že sa javí ako skrivodlivé, aby jeho prvý a zrejme i posledný rozpor s trestným právom bol hneď spojený s odsúdením a záznamom v registri trestov.

S prihliadnutím na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v napádaných výrokoch a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie aj z dôvodu formálno-procesných väd medzi vyhláseným rozsudkom a jeho písomným vyhotovením resp. sám vo veci rozhodol tak, že podmiennečne zastaví trestné stíhanie obžalovaného, zohľadňujúc jeho odvolacie námietky a výsledky konania pred súdom prvého stupňa.

Krajský súd na podklade odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo dôvodné, ale z úplne iných dôvodov, než na ktoré poukázal vo svojom odvolaní.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní po tom, čo obžalovaný odpovedal kladne na všetky otázky položené mu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. prijal toto vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. a správne potom v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, potom ani odvolací súd neakceptoval námietky obžalovaného, ktoré smerovali voči zistenému skutkovému stavu a tým aj k právnej kvalifikácii jeho konania, pretože skutkový stav bol vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní presvedčivo preukázaný a v tomto smere ani obžalovaný nemal žiadne námietky.

Výrok o vine a právnej kvalifikácii bol teda už právoplatný, pretože obžalovaný urobil vyhlásenie, ktoré bolo súdom prijaté. Svojím konaním tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť- pod vplyvom alkoholu činnosť ,pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu , spáchal úmyselný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaný namietal nesúlad výroku vyhotoveného rozsudku s výrokom vyhláseným na hlavnom pojednávaní, tak táto zrejma nesprávnosť bola odstránená právoplatným opravným uznesením z 26.08.2016 sp. zn. 1T/173/2015.

V súvislosti s výrokom o peňažnom treste a treste zákazu činnosti, aj krajský súd dospel k záveru, že súbeh týchto trestov, vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu, nie je trestom neprimeraným, pretože účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. možno len ním dosiahnuť. Okresný súd však pochybil, keď pri ukladaní peňažného trestu použil aj ustanovenie § 38 ods. 8 Tr. zák. Podľa uvedeného zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na 25 rokov alebo doživotie. Keďže však výmera peňažného trestu a trestu zákazu činnosti sa nemôže znižovať alebo zvyšovať mimo rámca rozpätia sadzby uvedenej v § 56 ods. 1 Tr. zák. resp. 61 ods. 2 Tr. zák., použitie označeného ustanovenia tak bolo nadbytočné.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil rovnaký trest, ako mu bol uložený prvostupňovým súdom, a to peňažný trest vo výške 160,- Eur s 1-mesačným náhradným trestom odňatia slobody a tiež trest zákazu činnosti na dobu 12 mesiacov. Už vo svojom ostatnom

rozhodnutí z 22.03.2016 sp. zn. 5To/27/2016 krajský súd uviedol, že okolnosti prípadu neumožňovali použitie postupu podľa § 216 Tr. por. U obžalovaného rozhodne nešlo o tzv. skratové konanie, keď v strednom stupni opilosti ako vodič osobného motorového vozidla nerešpektoval svetelné a zvukové signály policajtov, pokračoval v jazde a keď zastavil, od vozidla ušiel. K tomuto vozidlu sa vrátil až po tom, čo bol k tomuto telefonicky vyzvaný kamarátom Z. L.. Naviac policajtom po príchode uviedol, že alkoholické nápoje použil až po úteku od vozidla. Z evidencie priestupkov vyplynulo, že v roku 2015 bol postihnutý blokovou pokutou vo výške 10,- Eur za menej závažné porušenie pravidiel v cestnej premávke. Vzhľadom na uvedené krajský súd tiež zistil, že je potrebné postihnúť obžalovaného primeraným trestom, a to v súlade s ustanovením § 1 Tr. por. Podľa uvedeného ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súdy postupujú tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb.

Krajský súd nakoniec zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu, ktoré nie je v súlade s predstavami obžalovaného, nie je porušením jeho práva na obhajobu. Nie je teda „výsmechom spravodlivosti“, keď súdy postupovali v zmysle zákona, pričom toto slovné súvetie použité obhajcom rozhodne nevyznelo pre obžalovaného ako prospešné. Nebolo totiž v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, podľa ktorého advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Práve ním navrhovaný procesný postup v prejednávanej príhode by bol v rozpore s účelom trestu uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. Trest plní totiž funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie, t.j. výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti.

I napriek veľmi kladnému hodnoteniu osoby obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol, závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je však vedenie motorového vozidla po požití alkoholu, pričom aj spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt, najmä života a zdravia ľudí, si oprávnené vyžaduje, aby bol uložený páchatelovi primeraný výchovný trest na úplne dolnej hranici a to aj vtedy, keď nenastal škodlivý následok. Požiadavka, aby trestom uloženým za trestný čin spáchaný v doprave sa účinne pôsobilo aj na ostatných členov spoločnosti, je totiž obzvlášť naliehavá v prípadoch, keď došlo k hrubému porušeniu povinností uložených predpismi v cestnej premávke.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd preto tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.